

Auca de Miquel Llor (1894-1066)

Un esplèndid narrador, novel·lista i traductor

1. A ciutat de Barcelona després de bregar una estona,
2. un dia de matinada, nasqué Miquel Llor Forcada.
3. D'Espluga de Francolí procedia el seu padrí.
4. De Vic venia sa mare, on anava adesiara.
5. Fins que un dia traspassà i en Llor orfe es va quedar.
6. Té una tara. És geperut, mes no es dóna per vençut.
7. Llegeix molt i quan és gran és un bon delineant.
8. Sa germana, l'Esperança, sempre l'infon confiança.
9. És delicat en el tracte, i tot un autodidacte.
10. De caràcter solitari, té un cert aire de notari.
11. Això diuen quan se'l veu al pati de l'Ateneu.
12. Després de llegir Sagarra, com qui toca la guitarra,
13. a mitjans dels 20 s'envela i publica una novel·la.
14. Segons Carles Soldevila, l'obra fa molt bona fila.
15. Llor demostra el seu talent retratant-hi bé la gent,
16. la ciutat i el dia a dia, des de la psicologia.
17. I es fa llegir encara més amb «Tàntal», tres anys després,
18. on l'Eloi, un pobre noi, convertit en antiheroi,
19. viu rebel i turmentat en la seva soledat.
20. Aquests anys Llor, d'escrivent, treballa a l'Ajuntament;
21. a la Secció de Cultura; no tot és literatura.
22. Ve l'any 30 i decidit va i accepta un nou envit:
23. amb «L'endemà del dolor» fa conèixer el bo i millor
24. dels contes que ha escrit fins ara. I és més, Miquel Llor no para.
25. Amb personatges frustrats o bé despreocupats
26. i un llenguatge equilibrat, té el públic bocabadat.
27. Quan triomfa de valent és però amb la sorprenent
28. «Laura a la ciutat dels sants», novel·la plena d'encants,
29. que la seva obra culmina. Fins ha estat passada al cine.
30. Aquí, Llor ens fa un retrat d'una petita ciutat
31. tancada, Comarquinal, on mai res no serà igual
32. d'ençà que Laura hi arriba, una dona subversiva
33. que viu la modernitat i esvera tot el veïnat.
34. Fins que incompresa abandona i se'n torna a Barcelona.
35. A més de bon escriptor, Miquel Llor, treballador,
36. tradueix Gide, Moravia i Proust de manera sàvia.
37. Un nou llibre, un nou treball, serà «L'esguard al mirall»
38. I encara «Sis fantasies» traurà al cap de quatre dies.
39. Tanmateix, cert encant perd quan treu «L'oreig al desert»
40. i aquell «Premi a la virtut» en què es nota mig perdut.
41. Ve la guerra el 36 i ara sí que és infeliç.
42. Quan acaba, els anys 40 Miquel Llor és dels que aguanta.
43. Però viu la soledat de l'artista arraconat.
44. Amb «El somriure dels sants», «Tots el contes», «Jocs d'infants»
45. i unes quantes obres més intenta ser dels primers,
46. però viu desencisat, ancorat en el passat.
47. Jubilat, té art i part amb tres galeries d'art.
48. Somiant el paradís va morir el 66.

Joan Vilamala, 2017